

AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Van Kortijn tot
Vredelust

pagina
14+15

Lange man
niet altijd
aantrekkelijker

pagina 16

Week van glimmend
chroom

pagina
17

'Sportplaza'
voor de
jeugd

pagina
18+19

HP-inkjetprinter met
internet

pagina 20

Grease-
spel voor
Wii en DS

pagina 21

Puzzels, Strip, Tooby

pagina 22

Telefoon met
zonnecellen

pagina 23

Koken, Nicky & Nick

pagina 23

'Carradine
dood door
verstikking'

pagina 24

WARWARÚ

De kracht van de macht
ligt in de onmacht
van de ander

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

Van Kortijn

Het landgoed Vredelust, met het daarop het landhuis aan de Kortijnweg, was eeuwenlang in het bezit van de familie Van der Meulen, die eigenaren waren van de werf in Otrobanda.

Door Norbert Hendrikse

Cortijn' was in de achttiende eeuw eigendom van de scheepskapitein Elias Courtin (vandaar de naam). In 1720 was Jan Ellis de eigenaar van een enorm terrein dat later werd verkaveld. Het oude landhuis Kortijn, dat is afgebroken in 1851, stond op de plek waar het voor-

malige Sanatorium Het Groene Kruis aan de Witteweg staat, dat nu Brasami heet, het opvangcentrum voor drugsverslaafden.

Herman van der Meulen en zijn zwager Reinier Frederik Baron van Raders kochten de werf op bij een veiling. Enkele jaren later verwierven zij eveneens plantage Kortijn. De gezamenlijke gronden strekten zich vanaf de haven uit tot aan 'de plaats Vredelust', het huidige Kortijn.

De familie had veel grond. Vanaf het Schottegat tot 'op de Berg' en tot aan de Roodeweg. Bij het begin van de twintigste eeuw was Shon Janchi (Jan Ernst) van der Meulen de eigenaar en bewoner van het land-

huis. Shon Janchi trouwde in 1906 met Benjamina Cadières, een oude Curaçaose familie. Ze kregen drie zoons: Johan Ernst, Benjamin en Hugo. Shon Janchi was klein van postuur en gezet, een aardige man die rentenierde dankzij zijn huizen en grond en ook zijn aandelen, onder andere van de KNSM. Hij

hield van een borreltje en pakte elke avond zijn geweer en loste daarmee een schot in de lucht om de mensen uit de buurt te houden als zij zich in zijn *kurá* wilden begeven. De familie woonde beneden in het landhuis (Kortijn 3) met een hadrei, grote sala, drie slaapkamers, keuken en badkamer. Achter het huis stonden twee garages en een deposito (magazijn). De

garages werden gebruikt door Hugo van der Meulen als opslagplaats voor zijn producten die hij verkocht in zijn winkel 'Hollands Handelshuis' in de Breedestraat. Een populaire winkel met veel Nederlandse producten, waaronder allerlei soorten kaas, beleg en diverse levensmiddelen. Hugo was een zeer

Antieke flessen van de bottelarij van Benny Prince in Kortijn.

Antieke prent met grote blokken ijs.

serieuze en nauwkeurige man. Toen de winkel goed draaide, kocht hij een nieuw huis, maar niet in Otrobanda. Hij trouwde met de Nederlandse verpleegster Helena Jansen, dochter van een CPIM-employee. Ze kregen twee zoons: Hugo Reinholt en Johan Hero. In 1971 verkocht Hugo de winkel 'Hollands Handelshuis' en werd het de schoenenzaak Bata in de Breedestraat.

Het deposito van het landhuis werd gebruikt om oude spullen te bewaren, een oude paardenkoets en enkele grote houten wielen. Achterin was een grote diepe kuil, maar het is niet bekend waar die voor diende.

De tweede zoon van Shon Janchi, Benjamin, was getrouwd met Dolores Justiana. Zij kregen een dochter, Miki (Benjamina) van der Meulen. Benjamin van der Meulen was een goede ka-

meraad van Kai Jonkhout, een werknemer van de Isla die woonde aan de Witteweg. De twee mannen gingen vaak samen jagen. Tijdens een jachtpartij op Malpais werd Benjamin dodelijk getroffen bij een ongeluk.

Na het overlijden van Benjamin werd Miki, die toen nog een baby was, door haar tante Bella van der Meulen groot gebracht. Bella was een dochter van Shon Wichi (Herman Willem sr.) van der Meulen, een broer van Shon Janchi.

Shon Wichi was zeer technisch en kon van alles repareren. Hij was een selfmade koelmonteur en installeerde in 1933 een ijsfabriek aan de Kortijnweg 48. Grote staven ijs werden geleverd aan de schepen en supermarkten, maar ook kleinere brokken ijs aan mensen die een houten geïsoleerde 'ijskast' hadden.

Wichi was niet alleen een bekwame technicus, maar daarbij ook zakenman. Hij kocht in 1927 samen met Shon Mi (Emiliano) de Jongh een stuk grond op Mundo Nobo. Daar begonnen ze een 'Recreation Park'. Het werd een populair café met een groot biljart, dat goed werd bezocht door onder andere fanatieke biljarters. Shon Mi verkocht eigengemaakte icecream. In de jaren dertig musicerde daar elk weekend het kwartet Albert Palm, Wewe Hellburg, Henry Snoek en Carlos Hurtado. Naast het 'Recreation Park' was er een pompstation.

Bella van der Meulen liet na het overlijden van Shon Wichi's weduwe Adela van Thijs in 1947 het huis afbreken om daar een modern huis te laten bouwen met zeven slaapkamers en twee badkamers. Bella trouwde met

Dean Rozier in de diepvriezer tussen de ijsblokjes.

FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE